

SENCIE, Pieter-Jozef, classicus, hoogleraar, oprichter en voorzitter van Vlaamse Leergangen te Leuven, huisprelaat van de Paus (Halle 20 september 1865 - Leuven 15 augustus 1941).

Gevormd te Hoogstraten (1877-'83); studies van wijsbegeerte en theologie te Mechelen (1883-'88); doctor in de wijsbegeerte en letteren aan de Leuvense universiteit (1892), gewoon hoogleraar (1898), professor emeritus (1939). Als hoogleraar heeft hij zich gespecialiseerd in de studie van de Griekse oudheid, meer bepaald

de Griekse opschriftkunde. Hij was meer leraar dan wetenschapsmens en onderscheidde zich vooral door zijn zakelijkheid en soms pijnlijke nauwkeurigheid. Hij bezocht drie continenten, wat in die tijd niet zo gewoon was. Het jaar 1914 betekende een breuk in zijn leven. Zijn huis in de Leopoldstraat brandde af bij de verwoesting van Leuven: zijn bibliotheek, handschriften, aantekeningen, alles ging verloren.

Te Hoogstraten reeds was Sencie Vlaamsgezind. Hij werkte mee aan *De Student*. In de paasvakantie van 1883 trad hij te Antwerpen op als spreker, toen de Vlaamse studentenbeweging in het Mechelse begon te groeien en men zich tot doel stelde „het onderwijs volledig te vervlaamschen”. Te Leuven was hij medewerker van *Met Tijd en Vlijt* en hielp hij in 1888 *Ons Leven* stichten. Met A. van de Vyvere richtte hij in 1896 de Sociale Studiekring en Sprekersbond op. Hij bleef er voorzitter van tot 1914.

Op het eerste Vlaams Taal- en Geschiedkundig Congres (Antwerpen 1910) trad hij op als spreker. Na 1918 was de tijd minder gunstig voor de studie, althans voor iemand als Sencie, die met spanning toezag, hoe de kwestie van de vernederlandsing van de leergangen, die reeds voor de oorlog aan de orde was gesteld, zou worden opgelost, en die met pijn in het hart de verdeeldheid constateerde

in de Vlaamse rijen. Daarenboven was te Leuven zelf een moeilijke situatie ontstaan als gevolg van het conflict tussen de academische overheid en de studenten. Hij is steeds in contact gebleven met de studenten en op 21 oktober 1934, toen het feest van de vernederlandsing te Leuven werd gevierd door vertegenwoordigers van alle richtingen, toen er Godsvrede heerste onder de Vlamingen, waren ook de studenten present om samen met heel Vlaanderen Sencie, de stichter van de Vlaamse Leergangen, te huldigen.

Sencie heeft ook de leiding op zich genomen van de Vliebergh-Leergang, die opgericht was in 1907 en tot '14 het werk was van Vliebergh. In 1923 werd Sencie ondervoorzitter, in 1925 voorzitter. Ook in de vakantiecursussen wilde hij getrouw aan zijn devies Sapiaentia aedificat, werken ten gunste van de cultuur van het Vlaamse volk.

LITERATUUR: *In Memoriam Monseigneur J. Sencie* (1942).

WILLY PEREMANS